

Unga musikanter. Leif Johansson med några av sina elever som ännu inte har gått ut från skolan och med den åren deltog i allspelet.

GNESTA Årets spelmanstämman i Gnesta blev en charterresa i lyxklass. Ungdomar ur musikskolan, med Leif Johansson som ledare, svarade förtjänstfullt för väntmusiken. Trion Barozda tog med sig "resenärerna" till Mellaneuropa och en musikalisk kryssning. Därifrån bar det vidare norrut, till Trollrike i Uppland. Det är något av nyckelharpornas och spelarnas förlovade hemland.

Åter till Elektron i Gnesta, där scenen fylldes av 104 spelkvinnor- och män från olika orter i Södermanland.

Med Sten Eriksson som allspelsledare framfördes de traditionella allspelslåtarna, Lästringe gånglåt, Lillpolska efter Spel-Arvid, polka efter Oskar i Bogsta, Gnestavalsen och Frustunamarschen.

De tre glada musikanterna i Barozda blev en trevlig beaktenskap. De spelade på flera olika stränginstrument och berättade om ungersk folkmusik

Som svenskar är de sedan 1980-talets mitt bosatta i Eskilstuna, där de kom i kontakt med svensk folkmusik.

På Elektrons scen gick den nära timslånga konserten i ungerskt tecken. På fioler, luta, bas, vevlira och mungiga

Musikalisk charterresa i lyxklass

tolkades hemlandets toner.

Fäste för nyckelharpor

Säg Sahlström och nyckelharpor och tanken landar osökt i Uppland. Där i norra delen av landskapet, bor och verkar Trollrike spelmän. Fem i gruppen spelar på nyckelharpor, tre på fioler och en på bas. Nestor i gruppen är Sture Sahlström, som lärt de andra hantera instrumenten mästerligt.

När det gäller Trollrike spelmän glimmar det av guld och silver. De flesta har spelat upp och är riksspelmän, sa Christina Frohm. Idag är det bistert ute men solen tittar in genom fönstren. Med den vackra sommarkulissen bakom Trollrike spelmän får vi säkert uppleva en konsert som vi sent kommer att glömma.

-Jag var bara en liten flicka

1957 när jag träffade Erik Sahlström och Viksta-Lasse första gången. Då kom de till en stämman i Eriks gamla PV. Innan de kom till stämman hade Erik fått vänta i Uppsala där Viksta-Lasse sålde ägg på torget. De två var riktiga spelmannsgubbar.

Visst fick hon rätt Christina, när det gäller dagens kulturbärare av äkta spelmannsmusik. Namnet Sahlström borgar för tradition och kvalitet. "Tobogubben", "Vals från Österby bruk", "Vagnshusvalsen", "Stor-Stinas polska från 1822", "Fläskrökarvalsen" var liksom ett måste på spelplanen.

Flera gånger "klappades gruppen fram" och bjöd på "Gubbarna i Tobo" som extranummer.

Vinterstämman i Gnesta, den 17:e i obruten följd, inleddes med ett knippe allspelslåtar.

Ett stort antal grupper och enskilda visade sitt kunnande. I den mån det fanns några fria ytor samlades två eller flera spelkvinnor- och män för att byta låtar.

Förmiddagen ägnades åt danskurs och spelkurs. På eftermiddagen förekom sång- och danslekar, visstuga med Stig Söderström som ledare. Olle Olsson hade både "Dansakut" och dansinstruktion med enkla danser.

CARL-GUSTAF OHLSSON

Ungersk spelglädje.

Gruppen Barozda, bosatt i Eskilstuna, bjöd på en fin konsert som bland annat innehöll sprittande toner från Ungern och dess närmaste omgivning.